

Za poduk ín kratki čas.

Malo in veliko.

Lepa prilika, ktero je slavni Klement Brentano povedal, in ktera med nami ni veliko znana, bo go tevo čitateljem „Novic“ dopadla. Glasí se takole:

Sin jemlje slovó od svojih starišev, in prosi očeta, da bi mu dal veliko za potovanje; mačeha pa, ki je bila žena skopa, reče možu, naj dá sinu malo. — Oče je ljubil svojega sina, pa je ljubil tudi svojo ženo; hotel je tedaj želje obéh dopolniti. On reče tedaj sinu: „Ljubi moj sin! ker se hočeš na pture podati, in ker nevém, ali te bom še kadaj videl ali ne, ti hočem malo in veliko na pot dati: Veruj ljudém malo, poslušaj veliko; govori malo, vidi veliko; uči malo, uči se veliko; piši malo, beri veliko; zanašaj se na malo, poskušavaj veliko; prepričaj se malo, poterpi veliko; boji se malega, ogibaj se velikega; upaj malo, doversi veliko; sovraži malo, ljubi veliko; namenuj se malo, storji veliko; zasmehuj malo, zamolči veliko; bodi žalosten malo, tolaži veliko; zapoveduj malo, ubogaj veliko; greši malo, naj bolje nič, premisljavaj veliko in povzdigavaj svojega duha k Bogu. Mladeneč je te nauke zvesto dopolnil, in akoravno je na ptujem malo dobrih dní imel, je prišel vonder z velikim pridom domú, da so njegovi stariši malo žalosti, pa veliko veselja nad njim imeli.

Poslovenil J. Kuk.

Načini novega deržavnega zajema.

Zadnjikrat smo oznanili namen tega novega zajema, ki po volji Njih veličanstva ne smé manj kot 350, pa tudi ne več kot 500 milionov goldinarjev znesti. Ker cesar zaupajo, da bo vsak, kdor le more, se vdeležil tega posojila, hočemo bravcom „Novic“ bolj natanko naznaniti načine tega zajema, kakor jih je c. k. ministerstvo 5. dan t. m. razpisalo. So pa poglavitev zadeve sledče:

Podpisovanje za to posojilo se bo začelo 20. dan tega mesca in končalo 19. dan prihod. mesca. Za posojenih 95 gold. se bojo dale dolžne pisma (obligacije) po 100 fl.

Dolžne pisma se bojo glasile na prinesnika in bojo napravljene za 20, 50, 100, 500, 1000, 5000, 10,000 gold.; če pa posodnik želí, da se dolžno pismo na njegovo ime napravi, se tudi take napravijo, pa obresti (činži) od tacih na imé posodnika napravljenih obligacij se zamorejo le proti pobotnici (kvitengi) potegovati.

Obresti (činži) po 5 od 100 se bojo plačevale v srebru vsakega pol leta, to je, vsaki 1. dan mesca julia (malega serpana) in vsaki 1. dan mesca januara (prosenga), po volji deržavnega gospodarstva pa tudi v zlatu, pa tako, da marka zlata ne bo veljala več kot $15\frac{1}{2}$ mark srebra. — Potegovali se bojo činži po obligacijsnih odrezkih (kupónih). Pervi kupón izteče 1. julija 1855. Do 1. prosenga 1855 se bojo obresti po 5 od 100 pri vših vplačilih povračale tako, da se bojo od plačil odbijale.

Naj manjši znesek, s katerim se kdo zajema vdeležiti zamore, je 20 gold. v imenovani ceni dolžnih pisem.

Kdor se vdeležiti hoče zajema, napové to s pisnjem po danem izgledku ali formularu.

Oblast, take napovedi in zagotovsine (kavcije) prejemati, imajo po vših deželah cesarstva: c. k. velike in podružne deželne dnarnice, dnarnice austr. narodne banke, c. k. zbirne kase in c. k. davkovske dnarnice. — Vdeležbo polajšati, bo vsakemu deželnemu poglavaru se prepuseno, druge pote za oddajo omenjenih napoved določiti.

Za zagotovilo, da se bojo določila posojila natanko spolnovale, se ima 5 od 100 vpisanega zneska odrajtati. Kdor zagotovsino odraja, prejme povernico ali certifikat, da se je vdeležil zajema.

Zagotovsina se odraja ali v kovanem dnarju, to je, v srebru ali zlatu, v deržavnem papirnatem dnarju ali v banknotih, — ali pa v cesarskih v dobrem dnarju obrestnih deržavnih obligacijah, v zajemšnicah z imenom Monte, v obligacijah zemljisne odveze, v srečkovavnih obligacijah starega deržavnega dolga, v c. k. zajemnih srečkah (lozih) od leta 1834, 1839 in 1854, v Komskih prihodskih listih ali pa v parcialnih hipotečnih nakazih.

Dolžne pisma, ki niso narejene na prinesnika, morajo na ta zajem kot zagotovsina zavezane biti.

Obrestne deržavne dolžne pisma, zajemšnice z imenom Monte in dolžne pisma zemljisne odveze se jemljejo v dvajseterni ceni njih letnega obrestnega zneska, tedaj se bo obligacija za 100 gold., ki nese 5 od 100, vzela za 100 gold., — ki nese 3 od 100 gold., za 60 gold., — zajemšnice s srečkami od leta 1834 za 1000, od leta 1839 za 300, od letosnjega leta za 250 gold., Komski prihodski listi pa za 14 fl. — Zagotovsina se pa zna odrajtati tudi v galicijskih zastavnih pismih, v prvih obligacijah družbe parobrodov donavskih in družbe Lloydove, družbe železnice severne, v delnicah (akcijah) narodne banke in še drugih družb.

Posebni oglasi bojo naznanili polajšave, ki se bojo dodelile pri tem posojilu nekterim osebam in družbam.

Plačila zajema (to je, posojila) se imajo odrajtati ali v srebernem ali zlatem dnarju, v deržavnem papirnatem dnarju, ali v banknotih, v izsrečkanih in že plačljivih zajemšnicah od leta 1834, 1854, v že ali saj v 10 dnevih plačljivih kuponih austrijskih deržavnih obligacij in obligacij zemljisne odveze, ali v parcialnih hipotečnih nakazih.

Posojilo se ima izročiti tisti dnarnici, pri kteri se je zagotovsina vložila, in v tistih obrokih (brištih) in tistih dnevih, ki se bojo na koncu tega zajema na znanje dali, na vsako vižo pa tako, da se bo posojilo odrajtalo v 3 letih, če zajem ne bo znesel 400 milionov, — če bo znesel 400 do 450 milionov, v 4 letih, — če bo pa znesel 450 do 500 milionov, pa v 5 letih, in sicer vsako leto v 10 enacih zneskih. Na vsako vižo pride pervi del s poltretjim odstotkom vpisanega posojila 30. septembra (kimovca), drugi del pa ne pred kakor 31. oktobra tega leta odrajtati. Kdor pa hoče, zamore en ali več delov še preden dan plačila izteče, odrajtati.

Pri vplačilu pervega dela 30. dan septembra tega leta se bo vsakemu deležniku namesto certifikata izročil zajemni list, ki se ima potem pri vsakem plačilu dnarnici pokazati, pri zadnjem pa nazaj dati.

Kdor v določenem obroku ne odraja kar ima plačati, ima zamudne obresti po 6 od 100 poverniti; če pa čas že za drugi del izteče, pa še poprejšnji del ni plačan, takrat zapade zagotovsina deržavnemu zakladu.

Ker v kratkem ne bo več deržavnega papirnatega dnarja, prava veljavšina banknotov pa se bo le tada poverila, kadar bo deržava svoj dolg poplačala narodni banki, ktera banknote izdaja, tedaj se bo na koncu podpisov, naj ti podpisi znesó 350 ali 500 milionov, banki iz dohodkov posojila tolikšen znesek izročil, da bo zadosti, celi dolg banki noter do 80 milijonov med tem časom toliko bolj poplačati, ker še $3\frac{1}{4}$ milionov navadnega letnega izplačevanja naj starejšega dolga in pa vsako leto 10 milionov iz colnih dohodkov zraven pride. Zato se bo pa narodna banka tudi primoral, da bo, kakor hitro ji bo le med tem mogoče, spet začela banknote zamenjavati v kovani dnar.